

Stilte na de storm

Jake Schimmel

7 korte Bijbelstudies,
speciaal voor afgetreden ambtsdragers

Inleiding

De stilte voor de storm is spannend. Je ziet de donkere lucht. Je weet dat het elk moment los kan barsten.

Tijdens de storm ben je bezig met wat er op je af komt, met alles wat je moet regelen.

En dan, na de storm, klaart de lucht weer op. Je kan weer ademhalen, om je heen kijken.

Kerkenraadswork met een storm vergelijken is niet het meest rooskleurige beeld. Toch kan het wel een beetje zo voelen: er komt veel op je af, je kunt er goed druk mee zijn! Soms is het ook wel spannend. Je geeft alles wat je hebt. Dan neem je ineens afscheid. Na 4 jaar tot 8 jaar, of soms nog langer!

En dan..? Val je in een gat? Of heb je nog genoeg andere dingen om handen? De kerk, ben je daar letterlijk even 'klaar' mee? Nu alles wat móest, even niet meer hoeft?

Deze zeven Bijbelstudies zijn bedoeld om je, met een kwinkslag, en met een wat serieuze ondertoon, weer op weg te helpen. Je weg te vinden na de storm van kerkenraadswork. Wie ben je nu? Wat is je rol in de gemeente? Hoe kun je het werk dat je met zoveel toewijding hebt gedaan – want laten we eerlijk zijn: veel kerkenraadsleden zijn enorm toegewijd! – weer loslaten, overgeven aan anderen en overgeven aan God? Hoe kijk je terug op je periode als kerkenraadslid? Ik hoop dat dit boekje jou tot zegen mag zijn, na een periode waarin jij anderen tot zegen mocht zijn!

Jake Schimmel

Loslaten

¹⁸Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. ¹⁹Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, ²⁰en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.' – Matteüs 28:18-20

Je hebt je ingezet voor de kerk, met veel liefde. Je hebt projecten opgestart, mensen bezocht, vernieuwingen doorgevoerd. Je was ontzettend betrokken!

Iets loslaten waar je zó je best voor hebt gedaan, zonder de zekerheid dat het allemaal door zal gaan zoals jij voor ogen had: dat is moeilijk! Zeker als er niemand is om het van je over te nemen. Of als je in de verte al nieuwe donkere wolken ziet opdoemen, een nieuwe storm.

Johannes XIII maakte zich als kersverse paus vreselijk druk om alles wat er speelde in de kerk. Hij maakte zich zo'n zorgen dat hij er 's nachts niet van kon slapen. Op een nacht, toen hij weer lag te woelen, hoorde hij de stem van Jezus. "Angelo, de kerk is niet van jou. Het is Mijn Kerk; ga jij maar rustig slapen."

In Matteüs geeft Jezus zijn leerlingen een opdracht: om op weg te gaan en alle mensen over hem te vertellen. Maar hij zegt er meteen achteraan: "Onthoud dat ik bij jullie ben, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld." Dat moeten we echt onthouden: de kerk is niet ons project, maar Zijn project. Dat mag rust geven. Ook als het wel eens moeilijk kan zijn voor ons om het los te laten: God gaat verder. Hij laat het werk van Zijn handen nooit los!

-Wat helpt jou om je zorgen over te geven aan God?

Overdragen

¹Van Paulus, apostel van Christus Jezus in opdracht van God, onze redder, en van Christus Jezus, onze hoop. ²Aan Timoteüs, mijn waarachtig kind in het geloof. Genade, barmhartigheid en vrede van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze Heer! – 1 Timoteüs 1:1-2

Paulus is twee jaar lang in Efeze, en dan gaat hij weg. Hij moet deze gemeente loslaten. Maar hij laat de gemeente niet aan zijn lot over: Timoteüs volgt hem op. Dat is fijn. En toch: Timoteüs is een jonge man, die nu leiding moet geven aan een gemeente die nog maar net bestaat. Hij moet omgaan met conflicten in de gemeente, met druk van buiten.

Ook al kan Paulus zelf niet in Efeze blijven, op zijn eigen manier blijft Paulus, van een afstand, betrokken op Timoteüs. Hij stuurt hem persoonlijke brieven om hem te bemoedigen, met praktische tips. Hij blijft beschikbaar als Timoteüs vragen heeft. Hij bidt voor Timoteüs.

Paulus geeft in zijn brief erg veel adviezen aan Timoteüs. Dat is mooi, maar het kan ook juist een valkuil zijn om iemand die je opvolgt precies te willen vertellen hoe hij/zij het moet doen. Het is belangrijk dat je hem/haar de ruimte geeft om het ambt zelf vorm te geven, om zelf fouten te maken. Je kunt wel liefdevol om iemand heen staan, en beschikbaar zijn om advies te geven: als hij of zij erom vraagt.

-Wat zou jij graag mee willen geven aan de mensen die jou opvolgen? Iets waar jij zelf veel aan hebt gehad?

-Zou het mooi zijn om een brief te schrijven aan je opvolger? Wat zou je daar in willen zeggen?

Gebed

⁹Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor de mensen die U Mij hebt gegeven, omdat zij van U zijn ¹⁰– alles wat van Mij is, is van U, en alles wat van U is, is van Mij – en omdat in hen mijn grootheid zichtbaar geworden is. ¹¹Ik ben al niet meer in de wereld, Ik ga naar U toe, maar zij blijven wel in de wereld. Heilige Vader, bewaar hen door uw naam, de naam die U ook aan Mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals Wij één zijn. – Johannes 17:9-11

Jezus moest zijn leerlingen letterlijk 'loslaten'. Hij staat op het punt om zijn leven te geven. Hij zal naar zijn Vader, naar God toe gaan. Het gebed dat hij op dat moment bidt, de avond voor hij gekruisigd wordt, is een heel bijzonder gebed. Jezus zegt: deze mensen zijn van U. U hebt zich door mij aan hen laten zien. Op hun beurt mogen zij U nu laten zien aan de mensen om hen heen! Jezus bidt dat God ze beschermt. En hij bidt dat ze één mogen zijn. Dat ze één zijn met elkaar, maar ook met Jezus en met God.

Ik heb wel eens een sms'je van iemand gekregen: "Ik bid voor je." Voor mij kwam dat op een moment dat ik het nét nodig had. Heel bijzonder! Ik voelde me daardoor gedragen.

Zoals Jezus bad voor zijn leerlingen, zo mogen wij ook bidden voor elkaar. Misschien zijn juist de dingen waar Jezus om bad wel de belangrijkste dingen: dat je één met God, met Jezus mag zijn. Dat God je beschermt. En dat God je geeft wat je nodig hebt om iets van Hem te laten zien. Wat is het fijn als ook de mensen die leiding geven in de kerk zich door jouw gebed gedragen mogen blijven weten!

-Wat zou jij willen bidden voor jullie gemeente?

-Zou je een manier kunnen bedenken om dat regelmatig te doen? Hoe?

Het gat

¹²Neem de sabbat in acht, zoals de HEER, uw God, u heeft geboden; het is een heilige dag. – Deuteronomium 5:12

Vroeger mochten wij nooit teveel chips eten. En we hadden altijd alleen maar naturel chips in huis. Nooit eens paprika, of bolognese, terwijl ik die zó lekker vond! Mijn ouders vonden die niet lekker.

Je raadt natuurlijk al wat mijn favoriete snack werd toen ik uit huis ging!

Als je iets niet mag, of juist moet, en er komt een moment dat je zélf mag bepalen wat je wilt, dan kan het gevolg zijn dat je precies het tegenovergestelde gaat doen. Bijvoorbeeld als je vroeger altijd naar de kerk móest op zondag. Dan kan het naderhand juist als een bevrijding voelen dat dat niet meer hoeft.

Als je net uit de kerkenraad komt ben je de afgelopen tijd druk geweest met vergaderingen. Op zondag moest je regelmatig verplicht in de kerk zitten. Hoe vaak zie je niet dat mensen na hun periode in de kerkenraad ineens veel minder naar de kerk gaan, of het zelfs helemaal af laten weten? Dat vind ik altijd best jammer om te zien. Want hoe langer je wacht, hoe hoger de drempel wordt om weer te gaan.

Loslaten is goed. Lekker genieten van je vrijheid. Je hébt je erg ingezet. Je bént niet meer verantwoordelijk. Het is goed om dat jezelf echt even te laten voelen. Toch hoop ik ook dat je naar de kerk gaan niet alleen als een verplichting ziet, waar je nu ‘gelukkig’ van af bent. Een stok achter de deur kan best wel eens fijn zijn!

-Hoe geef jij je geloof vorm als het niet meer ‘hoeft’?

-Wat maakt dat jij je thuis voelt in jouw gemeente? Wat is voor jou een reden om het ritme erin te houden, nu het geen verplichting meer is?

Dankbaarheid

³Ik dank mijn God altijd wanneer ik aan u denk, ⁴telkens wanneer ik voor u allen bid. Dat doe ik vol vreugde, ⁵omdat u vanaf de eerste dag tot nu toe hebt bijgedragen aan de verspreiding van het evangelie. ⁶Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voortzetten tot het voltooid is op de dag van Christus Jezus. – Filippenzen 1:3-6

Paulus is maar kort in de gemeente in Filippi geweest. Zijn rol in die gemeente was maar heel beperkt. Toch kijkt hij met veel dankbaarheid terug naar de mensen die hij daar heeft leren kennen, en naar de dingen die hij in die stad heeft mogen zien gebeuren.

Hoe kijk jij terug op je tijd als ambtsdrager? Er zullen altijd dingen zijn waarvan je denkt: dat had misschien anders moeten, beter. Hier ben ik tekortgeschoten. Dat had ik nog willen doen, willen bereiken. Maar kun je ook met dankbaarheid terugkijken? Je hebt je, zonder dat daar een vergoeding tegenover stond, met veel tijd en liefde ingezet voor de kerk! Je hebt je steentje bijgedragen. Je hebt misschien wel mooie dingen zien gebeuren. Je hebt je gedragen geweten door God. Je hebt mooie dingen beleefd. Je bent gegroeid in je geloof, door de ontmoeting met anderen. Er zijn momenten waar je met dankbaarheid op terugkijkt. Wat is het een rijkdom als je oog kunt hebben voor de manieren waarop anderen jou tot zegen mochten zijn, en waarop jij anderen tot zegen mocht zijn. Je hoeft je echt niet tekort te voelen schieten: je mag met dankbaarheid terugkijken op wat je hebt gedaan. Zelfs al was het niet perfect. Soms zie je juist waar het niet perfect gaat dat er ruimte komt om God aan het werk te zien.

-Wat maakt jou dankbaar als je terugkijkt op je periode als ambtsdrager?

Wie ben ik?

¹⁵Als de voet zou zeggen: 'Ik ben geen hand, dus ik hoor niet bij het lichaam,' hoort hij er dan werkelijk niet bij? ¹⁶En als het oor zou zeggen: 'Ik ben geen oog, dus ik hoor niet bij het lichaam,' hoort het er dan werkelijk niet bij? ¹⁷Als het hele lichaam oog zou zijn, waarmee zou het dan kunnen horen? Als het hele lichaam oor zou zijn, waarmee zou het dan kunnen ruiken? ¹⁸Maar God heeft juist alle lichaamsdelen hun eigen plaats gegeven, precies zoals Hij dat wilde. – 1 Korintiërs 12:15-18

Je kunt het soms zien als iemand stopt met werken: dat hij of zij zichzelf weer opnieuw uit moet vinden. Als je je identiteit altijd hebt ontleend aan je werk, wie ben je dan op het moment dat je stopt met werken?

Als jij jarenlang ouderling, diaken of kerkrentmeester bent kan het best een beetje kaal voelen ineens. Wie weet heb je dat helemaal niet, vind je het heerlijk! Maar wie weet vind je het ook wel lastig. Wat is nu jouw rol in de gemeente? Heb je nog wel een plek? Moet je iets nieuws zoeken? Of mag je best even 'consumeren'?

Hoe het ook voelt: jij blijft deel van de gemeente. Zelfs je ambt blijft met je meegaan. Daarmee bedoel ik niet dat je je heel verantwoordelijk moet blijven voelen. Maar daarmee bedoel ik dat er voor jou altijd een plek is in de gemeente. Misschien niet meer als iemand die vooraan zit, of een verantwoordelijke taak heeft. Maar is bidden voor anderen, samen je geloof delen, samen zingen, niet ook al een hele belangrijke taak? Wie weet is jouw rol wel die van enthousiast gemeentelid! Of van iemand die veel wijsheid te delen heeft. Of van iemand die graag anderen een compliment geeft. Of van iemand met een groot geloof, die anderen daarmee kan bemoedigen.

-Welk 'lichaamsdeel' ben jij, nu je weer gewoon gemeentelid bent?

De taak van de hele gemeente

¹⁴En bovenal, kleed u in de liefde, dat is de band die u tot een volmaakte eenheid maakt. ¹⁵Laat de vrede van Christus heersen in uw hart, want daartoe bent u geroepen als de leden van één lichaam. Wees ook dankbaar. ¹⁶Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen; onderricht en vermaan elkaar in alle wijsheid, zing voor God met heel uw hart psalmen, hymnen en liederen die de Geest u vol genade ingeeft. ¹⁷Doe alles wat u zegt of doet in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God, de Vader, dankt door Hem. – Kolossenzen 3:14-17

Ik blijf dit een erg mooi Bijbelgedeelte vinden. Dit heeft Paulus niet geschreven aan de leiders in een gemeente, maar aan iedereen!

Kleed je in de liefde.

Laat de vrede van Christus heersen in je hart.

Wees dankbaar.

Laat Christus' woorden in je wonen.

Zing!

Ik wens je toe dat deze tekst met je mee mag gaan. Dat je je gedragen mag weten door de liefde van God. Want wij houden God niet vast: God houdt ons vast! En Hij gaat met je mee. Hij laat niet los wat zijn hand in jou begon te doen. Zelfs niet waar jij het zelf los mag laten.

En Hij houdt ontzettend veel van je. Je bent en blijft Zijn geliefde kind. Een broertje of zusje van Jezus Christus.

-Wat uit deze tekst spreekt jou het meeste aan? Kun je dat ergens opschrijven, zodat je eraan herinnerd wordt?

Dank je wel!

*Moge de vrede van God,
die alle verstand te boven gaat, uw hart en
gedachten
in Christus Jezus bewaren.*